

Încă nu-i târziu

Ioan Grigoraș

Mai naște-mă, mai naște-mă o dată
Fragil lăstar sub frunze muribunde,
Azi aş fugi de frig şi nu ştiu unde
M-aş mai simţi cum m-am simţit odată,

Când glasul tău îmi mângâia auzul
Şi îmbrăcată doar într-o cămaşă
Te întindeai, ca o felină laşă,
Să îţi dezmierd umărul drept, obrazul...

Tu îmi muşcai un deget, senzuală,
Privindu-mă şăgalnic pe sub gene,
Eu mâzgăleam pe sânii tăi desene
În jos... adânc şi pe... diagonală...

Îngroapă-mă şi naşte-mă din tine,
Noi nu ne-am fost cât am fi vrut să fim,
Nici n-am ştiut câte acuma ştim,
Dar încă nu-i târziu şi... iarna vine...

Din volumul Ceremonia Iubirii -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2013